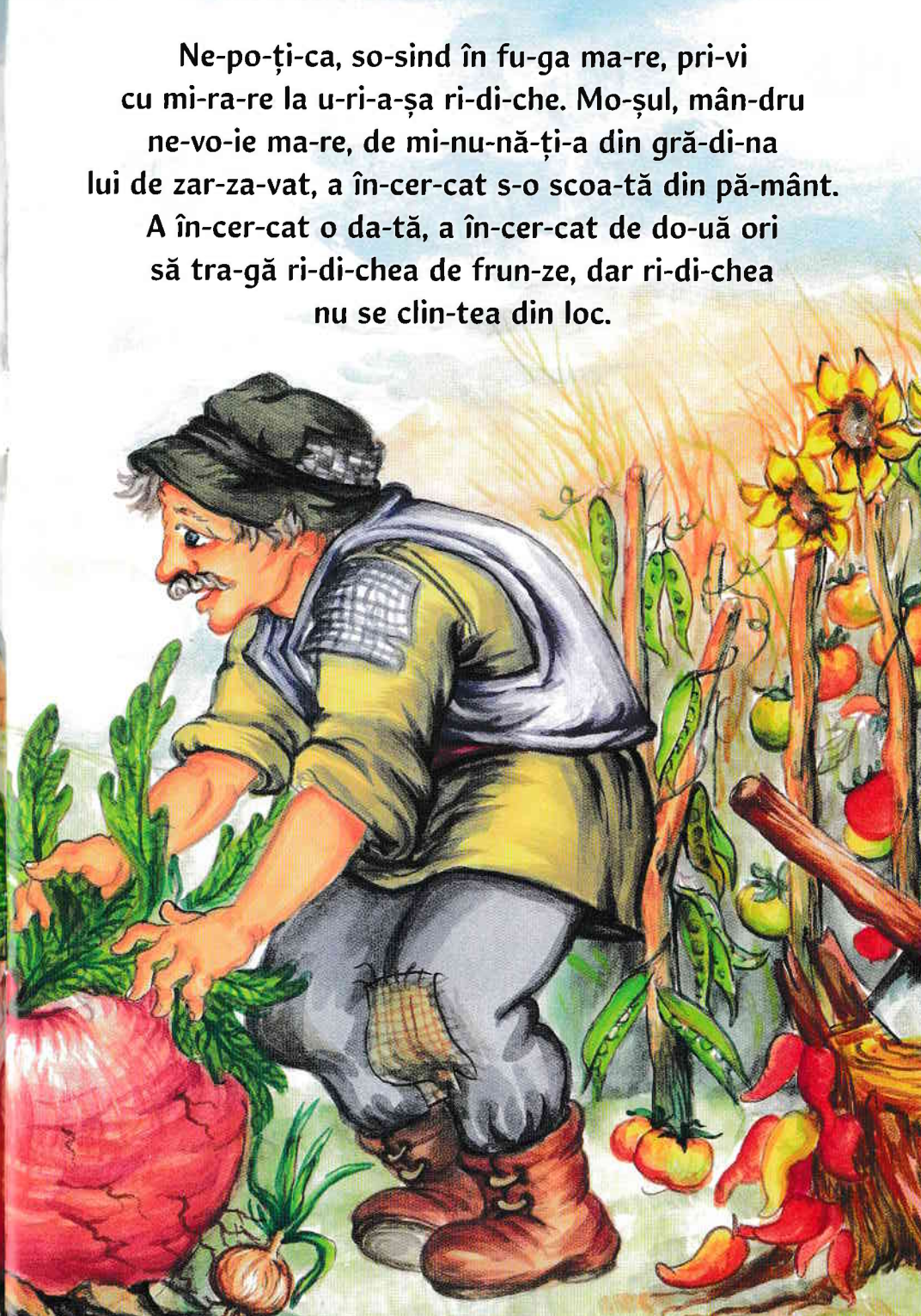

În-tr-o zi cal-dă de va-ră, mo-șul cel har-nic a ie-șit în gră-di-nă să-și sa-pe pă-mân-tul. Și cum să-pa el de zor prin-tre stra-tu-ri-le de ro-șii, mor-covi și ri-dichi, dă-du de o ri-di-che fru-moa-să, ma-re și că-pă-țâ-noa-să.

Ne-po-ți-ca, so-sind în fu-ga ma-re, pri-vi cu mi-ra-re la u-ri-a-șa ri-di-che. Mo-șul, mân-dru ne-vo-ie ma-re, de mi-nu-nă-ți-a din gră-di-na lui de zar-za-vat, a în-cer-cat s-o scoa-tă din pă-mânt. A în-cer-cat o da-tă, a în-cer-cat de do-uă ori să tra-gă ri-di-chea de frun-ze, dar ri-di-chea nu se clin-tea din loc.

Su-pă-rat, mo-șul in-tră în ca-să și când o
vă-zu pe ba-bă, ca-re își ve-dea de tre-bu-ri-le ei,
îi spu-se:

-Hai, ba-bă, și a-ju-tă-mă să-i ve-nim de
hac ri-di-chii din gră-di-nă, că sin-gur nu pot!

Ne-po-ți-ca se ivi în prag și
o ru-gă și ea pe bu-ni-ca
să îl a-ju-te pe bu-ni-cul
să scoa-tă ri-di-chea
din pă-mânt.

